

anden Parts Opfattelse af, hvad det var for en Overenskomst, der sluttedes, og hvad det var for Forpligtelser, denne Overenskomst medførte. Nu lader dette sig ikke gøre, men jeg haaber dog i den allernærmeste Fremtid at kunne naa til en Forhandling med Købstadforeningen og gennem dennes Laaneudvalg til en Nyordning af dette Spørgsmaal, som er mere rimelig end den Ordning, vi hidtil har levet under, en Ordning, som i Virkeligheden er blevet urimelig, efter at Kronen har genvundet sin oprindelige Værdi. Og i Forventning om, at denne Forhandling skal føre til det ønskede Resultat, tillader jeg mig at tage Ændringsforslaget under Nr. 232 tilbage, i Haab om til tredie Behandling at kunne stille et Forslag, som er Udtryk for, hvad begge Parter, Staten og de laantagende, nu har kunnet enes om med Hensyn til Nyordning af denne Sag.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 232 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Hauge sluttede med at tale om Ændringsforslaget under Nr. 235 og erkendte, at der ikke længere er nogen formel Grund til at opretholde dette Ændringsforslag — det er Ændringsforslaget om, at der skal gives et ekstraordinært Tilskud til Kommunerne for 1927—28 paa 10 Mill. Kr. Det ærede Medlem erkendte altsaa, at der ikke længere var nogen formel Grund til at opretholde dette Forslag. Men der virkelig nogen Sinde har været nogen reel Basis for at stille et saadant Forslag? I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget under XIV siges det, at Forslaget stilles af Hensyn til den vanskelige Situation for Kommunerne i det kommende Finansaar; man har ment det nødvendigt for 1927—28 at foreslaa et større Beløb bevilget til Hjælp for Kommunerne, idet den finansielle Mulighed herfor søges opnaaet ved en ekstraordinær Nedsættelse af Militærudgifterne. Men denne finansielle Mulighed vidste den tidligere Regering jo særdeles vel ikke var til Stede, og naar det derfor var Grundlaget for, at man overhovedet stillede dette Forslag, maa jeg rigtignok sige, at det stedse har hvilet paa Spindelvæv. Det er da ikke underligt, at det ærede Medlem nu finder det rimeligt at stede det til Hvile. Det har i Virkeligheden stedse været udenfor det forsvarliges Grundlag, saa sikkert som, man ikke havde og ikke

havde Udsigt til at faa den Begrænsning af andre Udgiftsposter, som muliggjorde, at man kunde bære Byrden af denne Bevilling. Den har altsaa altid været en Attrap, en Skueret, som man stillede op; den var ikke Udtryk for, hvad Finanshusholdningen kræver paa Grundlag af bestaaende Lovgivning, men den var Udtryk for noget ganske andet: for den Valgfavør, som Ministeriet Stauning mente at kunne faa paa denne ret billige Maade. Man maa jo formode, at Partiet har ment, at det kunde blive en Støttestav for den tidligere Regering, som antagelig allerede paa det Tidspunkt havde valgt at kaste Tøjlerne og forsvinde, overvældet, som den var, af Tidens Vanskeligheder og Umuligheden af at opfylde de Løfter, man tidligere havde givet.

Nu er det glædeligvis saaledes, at for det første er Kommunernes Vanskeligheder ikke blevet saa store, som man forventede; de kan være store og tunge nok, det ser dog ikke saa ilde ud, som man havde frygtet for, at det vilde komme til, og den nuværende Regering har jo truffet alle Foranstaltninger til effektivt at hjælpe Kommunerne paa anden Maade, vel at mærke paa Grundlag af Penge, som man med nogenlunde Sikkerhed kan fremskaffe eller med fuld Sikkerhed paa Grundlag af bestaaende Lovgivning allerede har fremskaffet, saa jeg tror, at Kommunerne kan græde med tørre Taarer, naar det ærede Medlem Hr. Hauge nu tager Forslaget tilbage. Kommunernes Stilling er slet ikke afhængig af dette Forslags Vedtagelse. Det betyder finansielt intet for dem, og det tør maaske ogsaa forventes, at der nu vil rinde adskilligt Vand i Stranden, inden det ærede Socialdemokrati faar Brug for at skaffe sig en Valgfavør af den Art, man her har ment at have Brug for. Jeg maa anbefale Ændringsforslaget under Nr. 235, som det foreligger, og jeg kan kun udtale Glæde over, at dets Umulighed nu er gaaet op for dem, der oprindeligt har stillet det.

Jeg takker altsaa for velvillig Behandling af Indenrigsministeriets Ændringsforslag, takker for den Tilslutning, som de har faaet fra tre Partiers Side.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Rode gjorde den Bemærkning, at tidligere vilde det have været utænkeligt, at Socialdemokratiet vilde have givet saa meget som en eneste Øre udover det nødvendige til Istandsættelse af de kongelige Bygninger. Ja, det er for øvrigt utænkeligt endnu; der er ingen Grund for os til at gaa med til